Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

narrare & irrideret pmissionē. ecce puer
ante eū cum ora rio unguo ferens tria ma
la mirtica. & tres rosas floridissimas dicē
ei. Ecce sicē peremp̄ pmisit ūgo sacratissima
dorothea tūsmisit t̄ de paradyso sponsi sui.
Tuc theophylus accipiens exclamauit uoce
magna dicēs. Verus ds xpc. & ñ ē ulla simula
tio in eo. Dicunt ei collegę sui. Insanis theo
phyle. an iocaris. Dicit eis theophylus. Nec
insaniam patior: nec iocamus animū gero.
s; ē imme rationabilis fides. ut credam uerū
ē dñm ihm xpm. Dicunt ei. Quę ratio te re
pente mutā uociferationē conuertit. At
ille dicit eis. Dicite m̄ q̄ mensis ē. Dicunt
ei. februarius. Dicit eis theophylus. Cū totam
cappadociā glaciale frig̃ tegat. & nulla penn̄
ūgulta foliorū suorū tegimine uestiant. uū is
tas rosas aut ista mala mirtica cū frondib;
suis estimatis. Dicunt illi. Hoc nos nec suis
temp̄ib̄ uidim̄. Dicit eis. Ve quē uidetis ad
locutus sum dorotheā cuntē adexcipiendā
sententiā pcussoris credens q̄d fatua eēt.
& dicēt sponsū suū xpm & qd puemret ad
paradysū ei. insultans ego quasi stulte dixi
ei. Dum pueneris ad paradysū sponsi tui.
mitte inde m̄ rosas & mala. At illa aut. Pla
ne q̄a ita faciam. Et ecce repente p̄ea quā
p noīe xpi ē passa. uenit ad me infantulus
puleber paruulus. estimo eū ñ plus quā. mī.
annorū. ēē. quē ego ñ putabā loqui posse p̄ip
sa infantia. hic pulsauit lat̄ meū. Quē cū
respexissem tulit me in parte. & cepit mecū
ita p̄fecte loqui. ut me putarē rusticū inē
spectu ei. Et p̄ferens m̄ oraruū hoc eū trib̄ ro
sis & malis. dixē m̄. Virgo sacratissima doro
thea. sicē te peremp̄ pmisit. tūsmisit t̄ hec
munera. de horto sponsi sui. Quę dū accepis
sem & clamarē. ille infans nusq̄m cōparuit.
Quē ego ñ dubito anglm fuisse dī. Et hec di
cens clamabat. Beati q̄ credunt in xpo. & q̄
fidem suā ipsi committunt. hic uere sapiens ē.
Cumq̄ hec hisq̄ similia dicerē. ingressi sū
q̄dam ad p̄sidem & dicunt ei. Scolasticus tu
us theophylus. q̄ usq̄ hodie postulabat. ot̄
xpianos. & p̄sequebat̄ eos usq̄ ad mortē. hic
p̄forib̄ uociferat̄ laudans & benedicens no
m̄ illī. nescio cui ihu xpi. & multi credunt
p̄dicationi ei. Tunc p̄ses iussit eū introduci ad
se: Cui immissō ait. Qd ē qd foris loquebaris.
Theophylus dixit. Laudabam xpm feliciter. quē
usq̄ hodie infelicitē denegabam. Dicit ei p̄ses.
Miror te uirū prudentē hoc nom̄ ul nomina
re uoluisse. qd nunc usq̄ q̄cumq̄ nominant
p̄secutus es. Dicit ei theophylus. In hoc appa
ret uerū ē dm. q̄ me ouerit aberrore adu
am rectā. & me fecit cognoscē. q̄a ipse ē uer
ds. Dicit ei p̄ses. Omis insapore sapientię cres
cunt. ut a sapientib̄ sapientiores fiant. tu ex
sapiente ad insipientiā reūsus es. Conuersus
es dm dicere quē audeis crucifixū ab ipsis
xpianis audisti. Dicit ei theophylus. Hunc q̄
crucifixū audui & errorē passus dm putaui
ñ ēē. & blasphemaui cotidie nomen ei. Nūc
autē penitentiā gerens de p̄teritis ēmmib;.
& blasphemis meis. hunc dm meū confite
or. Dicit ei p̄ses. Et ū aut quando factus es
xpian̄. q̄ usq̄ hodie sacrificasti. Dicit ei theo
phylus. In hora qua xpm confessus credidi.
sensi me xpianū effectū. & ido sicut ex toto
corde renuntiaui idolis mortalib̄. ita ex
to corde immortali xpo dī filio credens. p̄di
co nomen uerū. nom̄ sem̄. nom̄ immaculatum.
nomen inq̄ nulla simulatio ē. nulla impostu
ra quę in ydolis regnat. Dicit ei p̄ses. Ergo
impostura in dis nris regnat. Dicit ei theo
phylus. Ergo ñ regnat impostura in his simu
lachris. quę homo dolauit in ligno. conflauit
in ere: limauit in ferro. constabiliuit in plū
bo. Qd canes nocte custodiunt. qd aranee
texunt. quę concaua murib; plena sū.
Mentior si ista ybare ñ possum. S; q̄a ñ men
tior iustū ē ut ueritati consentias. & a fal
sitate tuos animos tollas. Decē enī ut qui
alios iudicas mentientes. te ipsū amdatio
auferas. & inuertiate que ē in xpo ouertas.
P̄ses dixit. Et dii ñ sū uiui. Theophylus dixit.
Interim effigies eōr uidemus sine sensu. ds
aut sensus est insibilis. Isti custodiunt̄. ille
custodit. Si ita non ē. cominei debeo ratione:
Si autē de potestate agit̄. ostat te ratione ēē
supatum. Preses dixit. Ego uideo infelix theophi
le. qd mala morte interire desideras. Theo
phil̄ dixit. Ego multa bona inuenire desidero.
P̄ses dixit. Scias q̄a si in ista stultitia p̄seuerare
uolueris. p̄mū t̄ adhibeo diūsa supplicia. &
ita demū te crudeliter interficiā. Theophilus
dixit. Hoc & ego iā desiderare cepi. Dicit ei p̄ses.
Consulere oportet t̄ & tuis. & domui tuę.
aut patrimonio aut filiis. ul affectib̄ tuis. & ñ
ita te p̄ceptem tradere in mortē publicam.
quā hi stulti & ēminosi & incauti incurrunt.
Theophilus dixit. Summa sapientia hec ē ut
phylosophiā geram de omib̄ effectib; meis.
& de omib̄ crucuatib̄ tuis. mch̄ pentē tuncā.